

[Hanne Reintoft.]

Vi kan støtte, at man tildeler pension uanset civilstand, det er vores eget ønske; det er også en kvindelov, som er nødvendig, og vi vil selv føre det frem i vores eget forslag til en pensionsreform.

Jeg kan heller ikke være enig med socialministeren i, at vi skal blive ved at vente på et udvalgsarbejde, for pensionisternes forhold er efterhånden sådan, at vi er nødt til at skride til aktiv handling, og så må det udvalg se at få afsluttet sit arbejde, hvis det er en nødvendighed for at komme videre.

Vi kan være enig i, at man ikke skal have belønning for at opsætte sin pensionsalder. Jeg har før understreget, at det giver social slagside, fordi de tidligt nedslidte vil være dem, der har behov for pension hurtigst muligt. Samtidig kan vi slet ikke anerkende, at fremskridtspartiet ikke vil have pensionsalderen nedsat. Vi har en pensionsalder, der er alt for høj. Det belaster invalide- og førtidspensionsordningerne meget alvorligt, og det betyder en vældig masse ekstra administration, fordi alle ansøgninger om førtidspension og invalidepension kræver lægeerklæring, særskilt behandling, kort sagt en masse mennesker, der skal være beskæftiget med at vedtage noget, der er ganske nødvendigt, fordi mange ikke kan sælge deres arbejdskraft i alderen mellem 60 og 67 år.

Må jeg så sige meget principielt, at jeg slet ikke kan dele fremskridtspartiets betragtninger over tjenestemandspensionerne. Vi er selvfølgelig enige i, at vi kunne ønske os et ensartet pensionssystem for hele befolkningen. Vi så også gerne et langt mere retfærdigt lønsystem, men tjenestemændene har sammentjent deres pension gennem hele livet, og tjenestemandsgesandtsorganisationerne har ved hver eneste lønforhandling altid måttet høre, at når lønnen ikke kan blive højere, er det, fordi der er optjent en pension.

Den nuværende tjenestemandspension er del af en livsløn, der allerede er kraftigt beskåret af de eksisterende samordningsregler, og den tåler under ingen omstændigheder forringelse nu. Hvis vi skulle frem til, at tjenestemændene ikke skal have en særlig pensionsordning, skulle de have ændrede lønforhold og ændrede forhandlingsregler, så de ikke ligger med et konstant lønfeberslæb i forhold til det private arbejdsmarked.

Når så hr. Gede tillader sig at stå og sige her, at vi snarere skulle til at diskriminere vores tjenestemænd, kunne jeg godt lide at vide, hvad man mener. Er det det postbud, der bringer hr. Gedes post ud hver dag, er det den togtfører, der kører ham rundt i landet, er det de mennesker, man vil have diskrimineret? Nu må man ikke bruge jævne danske ord herinde, men det kan faktisk kun betegnes som — jeg vil undlade at komme med det, jeg mener man skal kalde det, det vil befolkningen sikkert have ganske reelle og ligetil ord for.

Så vil jeg også spørge: hvad med gratis ydelserne? Hvad med hjælp over kommunernes rådighedsbeløb? Hvad med hjælp over omsorgsloven? Hvad med lægehjælp, bolig-sikring og gratis hospitalsophold? Hvis man vil fjerne de ting, er det en ganske klar forringelse og en forringelse, der vil sænke vores pensionister ned på et minimum, hvor de simpelt hen ikke længere kan klare deres eksistens.

Endelig tror jeg, det er en umulig ting at foreslå, at dette lovforslag ikke skulle gælde andre EF-borgere, da jeg ikke tror, det følger vores EF-regler at vedtage noget sådant.

Ib Christensen (DR):

I modsætning til en del af de øvrige ordførere vil jeg ikke beskæftige mig med fremskridtspartiets pensionspolitiske programmerklæringer i lovforslagets bemærkninger, men alene med selve forslaget.

Vi er enige i, at folkepensionslovgivningen i høj grad trænger til en forenkling, og vi kan også være enige i, at det er ønskeligt, at folkepensionen gøres rent statslig. Men når det er sagt, er vores velvilje over for dette forslag også opbrugt. De økonomiske konsekvenser af det er jo ret voldsomme, som det fremgår af bemærkningerne og ministerens udtalelser, og allerede det må jo stemme til eftertanke. Dertil kommer videre, at jeg er meget uenig med fremskridtspartiet i, at man, når det drejer sig om ydelser til folkepensionister o. lign., udelukkende skal se på et alderskriterium, og at man for andre grupper alene skal se på et trangskriterium.

Jeg mener, at skal vi få styr på de offentlige udgifter, også pensionsudgifterne og i det hele taget de sociale ydelser, så er det nødvendigt i større omfang end hidtil også